

NE naš čas

V Vinski gori je bilo v nedeljo osrednje praznovanje ob letošnjem prazniku občine Zalec. Na svečani seji splošnega zbora je imel slavnostni govor predsednik občine Joško Rozman. Podelili so tudi priznanja in nagrade posameznikom in organizacijam. Občinsko nagrado je dobila tovarna pohištva GARANT Polzela. Na sliki: predsednik žalske občine Joško Rozman odpira nov galski dom v Vinski Gori. — O slavnju poročamo na 6. strani.

13. julij 1973 • Leto IX., št. 20 (199) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuban Naraks

SPREJET PRORAČUN OBČINE MOZIRJE

Oba zbora skupščine občine Mozirje sta na seji, ki je bila 9. julija, sprejela proračun občine za letos.

Proračun znaša 10.393.200 dinarjev, kar je za 323.000 manj kot so predvidevali. Glede na to, da so po družbenem dogovoru morali zmanjšati izdatke proračuna, so znižali tudi dohodke, in sicer: davek iz kmetijske

dejavnosti za 84.000 dinarjev, občinski prometni davek na storitve za 60.000; davek na promet z nepremičninami in pravicami za 100.000, davek na dediščine in darila za 20.000, davek na premoženje od gozdov

za 33.500 dinarjev. Od davka iz obrtne in druge dejavnosti so povečali udeležbo za TIS, tako da odpade na TIS 210.000 dinarjev za proračun pa ostane 790.000 dinarjev. Skupaj so zmanjšali dohodke proračuna za 327.000 dinarjev ter obenem zvišali davek od premoženja in premoženjskih pravic od prvotnih 3.000 na 7.000 dinarjev.

Na skupščini so razpravljali tudi o višini občinskega prispevka za izobraževanje iz osebnega dohodka. Po družbenem dogovoru lahko ima TIS v tem letu največ 12,5 odstotka sredstev več kot je bila lanska realizacija. Ob upoštevanju tega ima lahko TIS letos 7.295.859 dinarjev. Da bo imela ta sredstva zagotovljena bo od občinskega prispevka poleg že zagotavljenih 4.406.1142 dinarjev dobila še dodatna sredstva v višini 57.288 dinarjev.

Na ponedeljkovi seji mozirske občinske skupščine so poleg tega obravnavali tudi poročili o stanju in problematiki lovstva in ribištva v občini. Predlog družbenega dogovora o usmerjanju, usklajevanju in pospeševanju razvoja živinoreje, predelave in prodaje živalskih proizvodov v Sloveniji, ter sprejeli še vrsto drugih odlokov.

Na Otiškem vrhu pri Dravogradu so v soboto odprli tovarno ivernih in oplemenitenih plošč. Tovarna je veljala 166.760.000 dinarjev. Investitorji pa so bili Lesno industrijsko podjetje in Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec, Slovenijales ter Credex iz Zvezne republike Nemčije.

Tovarna, katere proizvodnja po pokrila potrebe slovenske lesne in gradbene industrije, bo proizvajala trislojne iverne plošče za pohištveno industrijo in gradbeništvo. V njej bo zaposlenih 160 delavcev. Na leto bodo izdelali 70 tisoč kubični metrov ivernih plošč. Od tega jih bodo 18 tisoč oplemenitili. Poleg le-

sa, ki ga bo tovarna potrebovala približno 100 tisoč kubičnih metrov, bo potrošila še veliko električne energije 12,5 milijonov kilovatnih ur, 24 ton lepila na dan, ter 10 ton pare ali vroče vode na uro. Vrednost celotnega dohodka na leto bo znašala 150 milijonov dinarjev.

Nova tovarna na Otiškem vrhu bo do septembra obratovala še poskusno. V tem času pa bodo znani še zadnji rezultati opravljenih testov.

Sobotne slovesnosti ob otvoritvi se je udeležil tudi predsednik republiškega izvršnega sveta Andrej Marinc.

OBISK IZ VRNJAČKE BANJE

Prejšnji teden so bili v Velenju dva dni na obisku mladinci iz pobratene občine Vrnjačke Banje. Čeprav je bilo rečeno, da jih pride okoli štirideset, jih je zaradi dopustov prišlo samo devet. V Velenje so prišli na povabilo občinske konference zveze mladine in počitniške zveze. Pogovarjali so se o sodelovanju mladine obeh občin, ogledali so si tovarno Gorenje, bili pa so tudi na Golteh in v muzeju. Namen teh izmeničnih obiskov je predvsem utrjevanje prijateljskih vezi in medsebojnega sodelovanja.

VELENJSKI GASILCI BODO ODKRILI SPOMENIK

V soboto, 21. julija ob 18. uri bo gasilsko društvo Velenje pred novim gasilskim domom odkrilo spomenik šestim gasilcem, ki so žrtvovali življenja za svobodo. Svojim padlim tovarišem so spominsko ploščo odkrili že pred leti, vendar so jo morali zaradi podiranja starega doma odstraniti. Zdaj pa bodo pred novo

zgradbo postavili spomenik. Ob tej priložnosti bo tudi krajši kulturni spored, v katerem bodo sodelovali velenjski godbeniki, recitatorji in pevci.

Naslednji dan, v nedeljo pa gasilci vabijo na vrtno veselico pri gasilskem domu. Ves dobiček bodo porabili za nakup sodobne gasilske opreme.

Dobri ravnatelj muzeja

Na zadnji seji slovenjgraške občinske skupščine so imenovali za novega ravnatelja muzeja Ljudske revolucije Pavla Dobriča, diplomiranega etnologa in profesorja zgodovine na osnovni šoli v Ribnici na Pohorju.

Dnevi pred dopustom so navadno dnevi velikega pričakovanja, pa tudi časovne stiske

Zatorej s pripravami nanj ne odlašajte preveč

VELEBLAGOVNICA

nama

VELENJE

VAM NUDI MOŽNOST DOBREGA IN CENENEGA NAKUPA VSEGA, KAR BOSTE POTREBOVALI

- za dopust
- za izlete in vikend
- za taborjenje
- za šport in rekreacijo

In najbrž vam bo koristila še ta ugodnost: pri Nama Velenje JE V ENI HIŠI VSE PRI ROKI

Zadnje dni po svetu...

KONFERENCA V HELSINKIH KONČANA

V Finskem glavnem mestu se je končala prva faza konference o evropski varnosti in sodelovanju. Druga faza se bo začela sredi septembra v Zenevi. Jugoslovanska delegacija je evropski konferenci v Helsinkih predložila predlog deklaracije, o načelih, po katerih naj se ravnajo države v svojih odnosih. Ta načela so: suverena enakost držav, spoštovanje pravic, ki so sestavni del suverenosti, vzdrževanje od grožnje s silo ali uporabe sile, nedotakljivost meja, ozemljiska nedotakljivost držav, mirno reševanje sporov, nevmešavanje v notranje zadeve, spoštovanje človekovih pravic in osnovnih svoboščin (svoboda misli, zavesti, veroizpovedi in prepričanja), enake pravice in pravice do samoodločanja naroda, sodelovanje med državami in izpolnjevanje mednarodno pravnih obveznosti.

NOVA ITALIJANSKA VLADA

V nedeljo je prisel pred predsednikom Leonejem nova italijanska vlada, ki jo je sestavil kršćansko-demokratski voditelj Mariano Rumor. To je že petintrideseta vlada v Italiji po drugi svetovni vojni in ena najštevilnejših, saj je v njej kar 28 predstavnikov štirih strank.

SADAT IN GADAFI O SPOJITVI DRŽAV

Egiptovski predsednik Sadat in

Libijski voditelj Gadaffi sta se v Kairu pogovarjala o načrta o združitvi obeh držav. Polkovnik Gadaffi se zavzema za to, da bi nova enotna država dobila eno samo ime, vlado, parlament in eno družbeno politično organizacijo. V egiptovskih krogih ne prikrivajo ocene, da je do takšnega koncepta spojitve precej zadržkov.

GLASOVANJE OB TANKIH

Vladi naklonjeni časnik Akropolis je opozoril Grke na možnost, da se bodo v prestolnici pojavili tanki, če bodo na bližnjem referendumu glasovali proti spremembi ustave, kot jo je predložil Papadopoulos. Grčija naj bi postala predsedniška parlamentarna republika. Papadopoulos pa njen predsednik za osem let. Referendum bo 29. julija.

STADION SPREMENILI V ZAPOR

V urugvajskem glavnem mestu so največji stadion spremenili v zapor, da bi nanj spravili nove zapornike iz množičnih akcij proti udeležencem splošne stavke. Vojska skuša zavzeti tovarne in prisiliti delavce, ki stavkajo že dva tedna, da bi delali. Urugvaj se upira predsedniku Bordaberryju, ki je z vojaškim udarom prevzel oblast. Na pobudo vojaških krogov in pod pritiskom desničarskih sil je predsednik nedavno razpustil parlament in uvedel obsedno stanje.

...in domovini

PREDSEDNIK TITO BO VODIL DELEGACIJO V ALŽIRU

Na seji predsedstva SFRJ, ki je bila v ponedeljek na Brionih pod vodstvom predsednika republike Josipa Broza Tita, so imenovali delegacijo, ki bo našo državo predstavljala na konferenci nevrščenih držav v Alžiru. Delegacija bo vodil tovariš Tito, člani pa bodo Edvard Kardelj, Miloš Minić, Lazar Koliševski, Avgustin Papić, Stana Tomašević, Osman Djikić in predstavnik, ki ga bo določilo predsedstvo sveta zveze sindikatov Jugoslavije.

MITJA RIBIČIĆ NOVI PODPREDSEDNIK PREDSEDSTVA SFRJ

Predsedstvo SFRJ je soglasno izvolilo za novega podpredsednika predsedstva, člana predsedstva iz naše republike, Mitja Ribičića. Njegov mandat bo začel veljati prvega avgusta. Predsednik Tito se je zahvalil dosedanjemu podpredsedniku Ratu Dugonjiću, ter mu izrekel priznanje za sodelovanje in trud, ki ga je vložil v delo predsedstva.

JANOŠ KADAR V JUGOSLAVIJI

Na povabilo predsednika republike in ZKJ Josipa Broza Tita je v torek prispel na tridnevni obisk v našo državo prvi sekretar madžarske socialistične delavske partije Janoš Kadar. Državnika sta se pogovarjala o dvostranskih odnosih in aktualnih mednarodnih problemih, izmenjala pa sta tudi stališča o odnosih v mednarodnem komunističnem in delavskem gibanju.

IZVRŠNI BIRO O STANOVANJH

Izvršni biro predsedstva ZKJ je na seji ocenil dosedanjo akcijo za graditev stanovanj, namenjenih delavcem in ugotovil, da smo pri tem dosegli uspehe. Obenem so poudarili, da bi lahko tudi s sredstvi, ki so zdaj na voljo za stanovanjsko graditev, zgradili več delavskih stanovanj, če bi se hitreje spreminjala celotni sistem in politika stanovanjske gradnje.

ZAČETEK USTAVNE RAZPRAVE

Predsedstvo in izvršni odbor republiške konference socialistične zveze sta na skupni seji sprožila javno razpravo o osnutku besedila nove slovenske in zvezne ustave. Ob tem so v celoti podprli izhodišča in usmeritev predloženega osnutka.

VLADO BARABAŠ
komentator Radia
Ljubljana

KOMENTAR TEDNA

Madžarski voditelj Janos Kadar prav danes končuje štiridnevni neuradni prijateljski obisk v naši državi, v nedeljo pa bo na prav takšen enodnevni obisk v Jugoslavijo prispel romunski voditelj Nicolae Ceausescu. Ti dve — kot pravijo diplomati — »delovni srečanja« voditeljev sosednjih socialističnih držav s predsednikom SFRJ in ZKJ Josipom Brozom Titom na Brionih sta nedvomno priložnost, da spregovorimo o odnosih in sode-

in kulturnega. Posebno vrednost pri tem ima obmejno sodelovanje, ki ni omejeno zgolj na klasične oblike maloobmejnega prometa, pač pa vsebuje tudi zelo pomembno sodelovanje med občinskimi in medobčinskimi organizacijami Zveze komunistov in ustreznimi organizacijami madžarske partije, poleg tega pa tudi uspešne stike med gospodarstvi ter kulturnimi in drugimi ustanovami z območij na obeh straneh meje.

Posebno pomembna spodbuda, da se izboljšuje položaj naših nacionalnih manjšin na Madžarskem. To dejstvo je spodbudno še posebej v primerjavi s položajem naših manjšin v drugih sosednjih (tudi socialističnih) državah, kjer z razmerami še zdaleč ne moremo biti zadovoljni. Za celoten nadaljnji razvoj jugoslovansko-madžarskega sodelovanja bodo sedanji odiski Janosa Kadra in njegovi pogovori s predsednikom Titom prav gotovo pomembna spodbuda,

dap, uvedli smo že tudi dolgoročne oblike sodelovanja (skupno izkoriščanje plina na obmejnem območju) ter skupno vlaganje kapitala in industrijsko kooperacijo v nekaterih panogah. Jugoslovansko-romunski stiki so zelo intenzivni tudi na drugih področjih, medpartijsko sodelovanje je uspešno, izmenjava mnenj in stališč o mednarodnih dogodkih kaže visoko stopnjo enakosti ali podobnosti pogledov. Brionsko srečanje Ti-

NAŠI ODNOSI Z MADŽARSKO IN ROMUNIJO

lovanju Jugoslavije z Madžarsko in Romunijo.

Jugoslovansko-madžarski stiki se dobro razvijajo na vseh področjih, čeprav morda na podlagi javnih manifestacij sodelovanja prvi hip ne bi dobili takšnega vtisa. V naših odnosih z Madžarsko namreč ni ničesar spektakularnega, takšnega, kar daje odnosom v očeh javnosti poseben čar, pa vendarle ne pove kaj desti o vsebini.

Prav ta vsebina odnosov in sodelovanja med Jugoslavijo in Madžarsko pa je precej bogata in zajema tudi številne drobne, pa vendar pomembne stike na vseh področjih — od partijskega do gospodarskega

Gospodarsko sodelovanje med državama se — kot rečeno — uspešno razvija. Vrednost blagovne menjave je že preseгла 120 milijonov dolarjev. Madžarska pa je prva socialistična država, s katero imamo plačilni promet (od 1. 1. 1973) urejen na konverabilni podlagi. V gospodarskih stikih se odpirajo tudi možnosti za dolgoročne oblike sodelovanja. V razvojnih načrtih tega sodelovanja ima med drugim pomembno mesto jugoslovanski naftovod, ki se bo nadaljeval na Madžarsko (in naprej na Češkoslovaško).

Ko govorimo o jugoslovansko-madžarskih odnosih, lahko z velikim zadovoljstvom tudi ugo-

saj pričakujemo, da bodo v sodelovanje na vseh področjih vnesli tudi nove oblike.

Tudi za jugoslovansko-romunske odnose velja ugotovitev, da se zelo dobro razvijajo in napredujejo, pri čemer imajo pomembno vlogo tradicionalna, precej pogosta prijateljska srečanja predsednikov Tita in Ceausesea. Izreden napredek beleži gospodarsko sodelovanje: vrednost blagovne menjave je bila leta 1970 še 63 milijonov dolarjev, lani že dvakrat več, za letos pa pričakujemo približno 180 milijonov dolarjev. V gospodarskem sodelovanju ima nadvse pomembno mesto hidroenergetski sistem Djer-

to—Ceausescu bo priložnost za vnovično izmenjavo ocen o vsem tistem, kar utegne odločilno vplivati na razvoj mednarodnih odnosov. Tu so vprašanja odnosov med super silama, razoroževanje, končana je že prva faza evropske konference o varnosti in sodelovanju, priprave na alžirsko srečanje nevrščenih na vrhu so v polnem razmahu. Tem za pogovore je torej veliko.

Od brionskih jugoslovansko-romunskih pogovorov pa pričakujemo tudi pozitivno oceno dosedanjega dvostranskega sodelovanja in določitev glavnih poti nadaljnjega, prav tako dobrega in še obsežnejšega razvoja stikov med Jugoslavijo in Romunijo.

ŠOŠTANJČANI SO PROSLAVILI DAN BORCA

Na Goricah nad Šoštanjem so se na predvečer dneva borca zbrali mlajši in starejši Šoštanjčani okoli kresa. Spregovoril je nosilec »spomenice 41« Franjo Nagode. Obudil je spomine na prehojeno pot v narodno osvobodilni vojni in ljudski revoluciji. Mladinci predvojaške vzgoje pa so s streljanjem in partijsko pesmijo še popestrili

li vzdušje ob tabornem ognju. Na dan borca pa je združenje borcev NOV Šoštanj pripravilo izlet za svoje članke. Odšli so v Logarsko dolino, k slapu Rinka in na Okrešelj ter Matkov kot. Na izlet je odšlo kar 91 članov in članic. Na parkirišču pod Rinko je Miloš Volk spregovoril o zgodovinskem pomenu praznika

in najvažnejših dogodkih iz našega narodno osvobodilnega boja. Ko so se izletniki vračali, so se v Gornjem gradu ustavili pri spomeniku NOB in počastili spomin 149 padlim borcem IV. operativne cone, ki so padli decembra 1944 pri

proboju okupatorjeve vojske. V Gornjem gradu je njihov skupni grob. O borbi je govoril Stane Lužnik. Člani združenja borcev NOV iz Šoštanja si izletov v partizanske kraje še želijo.

M. V.

30. OBLETNICA BITKE NA SUTJESKI — Tri desetletja po slavni bitki, se je letos 4. julija na legendarnem Tjeništu zbralo 6 tisoč preživelih borcev in 100 tisoč občanov na osrednji proslavi v čast Dneva borca. Svečanosti so se že začele prejšnji dan, ko so se borci zbrali ob partizanskem ognju in gledali prvo predstavo filma »Sutjeska«, ki ga je režiral Stipe Delić. Na osrednji proslavi je govoril vrhovni komandant oboroženih sil Jugoslavije maršal Josip Broz Tito. Na levi fotografiji govori predsednik Tito zbranim udeležencem proslave, na desni pa ga navdušeno pozdravljajo preživeli borci.

V našem tedniku smo pisali, da v velenjski občini sestavljamo urbanistični načrt do leta 1980. Odborniki pa so na junijski seji že razpravljali o gradivu, ki so ga pripravile posebne skupine. Sklenili so, da o osnutku urbanističnega plana do leta 1980 razpravljajo tudi občani. Zato bodo javne razprave v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih. Pripombe občanov bodo znova predelale posebne komisije, občinska skupščina in konference občinskih družbenopolitičnih organizacij pa bodo potrdile spremenjeni osnutek.

V urbanističnem planu do leta 1980 je podrobno načrtovan tudi gospodarski razvoj Saleške doline. Načrtovalci so že predvideli kakšen bo ekonomski razvoj občine Velenje do konca tega desetletja. Zelimo, da bi bili z osnutkom ekonomskega razvoja velenjske občine seznanjeni naši občani, zato danes objavljamo precej podatkov iz osnutka ekonomskega razvoja.

Realni družbeni proizvod je v obdobju od 1964. do 1972. leta naraščal po povprečni letni stopnji 14,6 odstotkov, zato obstajajo ustrezni materialni in splošni pogoji, da bo ta do leta 1980 naraščal za okoli 14 odstotkov. Ker se bo moralo v naslednjih letih gospodarstvo prilagajati novim pogojem poslovanja, uveljavljenim s programom stabilizacije in valutne reforme, načrtovalci pričakujejo nekoliko počasnejšo gospodarsko rast, kot v preteklem osemletnem obdobju (1964 do 1972). Prizadevanja pa bodo v naslednjih letih še težila k potrebni stabilnosti, kar pa lahko

povzroči, da v občini ne bo mogoče v celoti uresničevati predvidene dinamike gospodarske rasti. V preteklosti so konjunkturalne nihanja na jugoslovanskem in tujem tržišču pogosto onemogočala polno izrabo gospodarskih potencialov. S to možnostjo je treba računati tudi v prihodnje.

Razvojni načrti gospodarskih dejavnosti kažejo, da bi se lahko realni družbeni proizvod povečal v osemletnem obdobju (od 1972 do 1980) za 186 odstotkov in bi znašal 1,2 milijardi 889 milijonov dinarjev. Rast nominalnega družbenega proizvoda pa bo za okoli 5 odstotkov višja od pričakovane letne rasti družbenega proizvoda po stalnih cenah. Upoštevati je treba premike v cenah in dogovorjeno politiko, da bo v naslednjih letih uspelo zadržati gibanje splošne ravni cen v Jugoslaviji v glavnem v mejah pričakovane rasti v državah z razvitim trgom. Če upoštevamo 5 odstotni povprečni letni porast cen, bo nominalni družbeni proizvod do leta 1980 porasel za 322 odstotkov. Tega leta

bi pri sedanjih cenah dosegli blizu 78.480 dinarjev družbenega proizvoda na prebivalca ali 141.417 dinarjev družbenega proizvoda na zaposlenega v gospodarstvu. Pred tremi leti je družbeni proizvod na prebivalca znašal 33.680 dinarjev. Pri takšnem povečanju družbenega proizvoda bo velenjska občina dosegla gospodarsko razvitost, ki jo imajo sedaj razvite evropske države.

Seveda pa bo dosežena višja raven gospodarske razvitosti občine zagotavljala ugodnejšo materialno osnovo za povečanje življenjskega standarda. Lažje pa bomo tudi reševali mnoge socialnoekonomske težave, ki so se nakopičile sedaj.

Pri povečanju družbenega proizvoda bo imel sekundarni sektor, zlasti razvoj industrije in rudarstva, odločilno vlogo. Zmanjševala se bo udeležba primarnega sektorja — kmetijstva — in postopno povečevala udeležba terciarnega sektorja. Če bomo pospešeno razvijali trgovino, gostinstvo, storitveno obrt in

EKONOMSKI RAZVOJ OBČINE VELENJE

stanovanjsko komunalno dejavnost, bi lahko dosegli povečanje njihovega deleža v strukturi gospodarstva od 6,1 odstotka v letu 1972 na 10,2 odstotka v letu 1980. Seveda pa bi se morale te dejavnosti povečati za okoli 3,7 krat, če jih primerjamo z letom 1972.

Položaj gospodarskih organizacij pri samofinanciranju nadaljnega razvoja se dosedaj bistveno ni spremenil, čeprav smo ga načrtovali. To je posledica zelo počasnega uresničevanja usmeritve družbenoekonomske reforme na povečanje udeležbe gospodarskih organizacij v delitvi družbenega proizvoda. Z uveljavljanjem predvidene politike delitve sredstev in uresničevanja ustavnih dopolnil, se bo v prihodnjih letih bistveno povečal dohodek, ki ostaja gospodarstvu. Kot je predvideno, se bodo sedanje zakonske obveznosti gospodarstva, ki so zagotavljale pokrivanje potreb skupne in se delno preoblikovale v obvezna posojila. Del družbenih davatev pa bo v prihodnje nadomeščen s samoupravno dogovorjenimi prispevki iz bruto osebnega dohodka delovnih organizacij. Na ta način bo uresničeno ustavno načelo, da delavci samoupravno določajo prispevke iz dohodka TOZD in iz svojih dohodkov za zadovoljitev potreb v samoupravnih interesnih skupnostih in prispevajo denar za splošno porabo. Na podlagi teh sprememb

se bo v delitvi povečal delež družbenega proizvoda, ki ostane za gospodarstvo, za okoli 7 odstotkov nasproti deležev sredstev v letu 1972.

Delež osebnih dohodkov zaposlenih v gospodarstvu bo v delitvi družbenega proizvoda nižji za 0,5 odstotkov, večja pa bo udeležba podjetniške akumulacije (amortizacija in skladi) za 6 odstotkov. Pri takšni delitvi družbenega proizvoda bo vsekakor hitreje naraščala podjetniška akumulacija. Ta naj bi se po cenah iz let 1972 povečala za 2,2 krat.

Osebnih dohodki zaposlenih bodo naraščali počasneje kot produktivnost dela, kar je v skladu s težnjami za stabilizacijo in dolgoročno politiko. Kljub temu pa bo leta 1980 v gospodarstvu znašal mesečni osebni dohodek 3.364 dinarjev. Če ga primerjamo z letom 1972 (2.018 dinarjev) se bo osebni dohodek povečal kar za 67 odstotkov.

V velenjski občini že sedaj manjka delovne sile. Iz sosednjih krajev se k nam vozi na delo vsak dan 2200 delavcev ali 31 odstotkov vseh zaposlenih v občini. Zato so za nadaljnji družbeni ekonomski razvoj občine Velenje izredno pomembni kadri in znanje ter obseg in kvaliteta delovne sile. Ugotavljajo, da bo leta 1980 na voljo le 3340 ljudi, ki bi jih lahko uporabili za delo. To pomeni, da bi lahko z našimi ljudmi zasedli

le 39 odstotkov predvidenih novih delovnih mest. Načrtovalci ugotavljajo, da postaja delovna sila vse bolj omejitveni faktor razvoja. Zato bomo morali iskati ustrezne rešitve. Ena od rešitev je racionalno zaposlovanje, ki jo morejo upoštevati gospodarske dejavnosti v svojih razvojnih načrtih. Industrija se bo morala preusmeriti na znatno večjo opremljenost delovnih mest, modernizirati bodo morali tehnologijo, avtomatizirati proizvodnjo in seveda na ta način povečati dohodek na zaposlenega. Če pa pogledamo razvojne načrte nekaterih gospodarskih organizacij v velenjski občini vidimo, da sloni povečanje družbenega proizvoda še vedno na močnem vključevanju novih zaposlenih delavcev v proizvodni proces.

Kar 49,9 odstotkov zaposlenih v velenjski občini nima ustrezne šolske izobrazbe, od tega pa je dve tretjini delavcev v nepopolno osnovno šolo. V velenjski občini manjka srednje strokovno usposobljenih ljudi, saj so v strukturi zaposlenih udeleženi le s 9,2 odstotka. Prav tako manjka kadrov z višjo in visoko strokovno izobrazbo. Teh je le 2 odstotka. Zato bomo morali občutno povečati izobraževanje. Zlasti zaposlenim bodo morale delovne organizacije omogočiti, da se bodo lahko dopolnilno izobraževali in prekvalificirali.

NOVA SOSESKA

Na prostoru med celjsko cesto in Homščico v Slovenj Gradcu bo čez nekaj let zrastle nova soseska. Zazidalni načrt, ki so ga pred kratkim sprejeli, zajema nekaj več kot 21 hektarjev površine. Na tem prostoru bodo, kot je predvideno, sezidali 1055 družbenih stanovanj v 52 stanovanjskih objektih ter v 42

zasebnih stanovanjskih hišah. Na celotnem kompleksu bo našlo svoje bivališče skoraj 4000 občanov.

Zazidava soseske bo trajala več let, vsaka gradbena etapa pa bo vsebovala tudi ureditev potrebnih zelenih površin s počivališči, otroškimi igrišči ter prostori za parkiranje in garaže. Na celotnem kompleksu

je predvidenih 669 parkirišč in 492 garažnih mest. V to pa niso vštetih parkirni prostori in garaže v zasebnih hišah. Ze sam urbanistični načrt občine pa predvideva, da bodo na področju soseske postavili tudi ustrezne objekte za vzgojno varstvo, osnovno preskrbo, servise, klube itd.

Pred počitnicami odborniki zadnjič v klopih

SLOVENJ GRADEC, 5. julij — Odborniki obeh zborov slovenjgraške občinske skupščine so se v četrtek sešli na zadnjo sejo pred poletnimi počitnicami. Najprej so obravnavali več poročil, med njimi poročila predsedstva občinske skupščine o delu temeljne

izobraževalne in temeljne kulturne skupnosti Slovenj Gradec za lani ter o stanju in problematiki tega področja. Zatem pa so sprejeli odloke o zazidalnem načrtu, o ukrepih in ureditvi nekaterih vprašanj družbenega nadzora cen v občini, o obveznem pošiljanju ce-

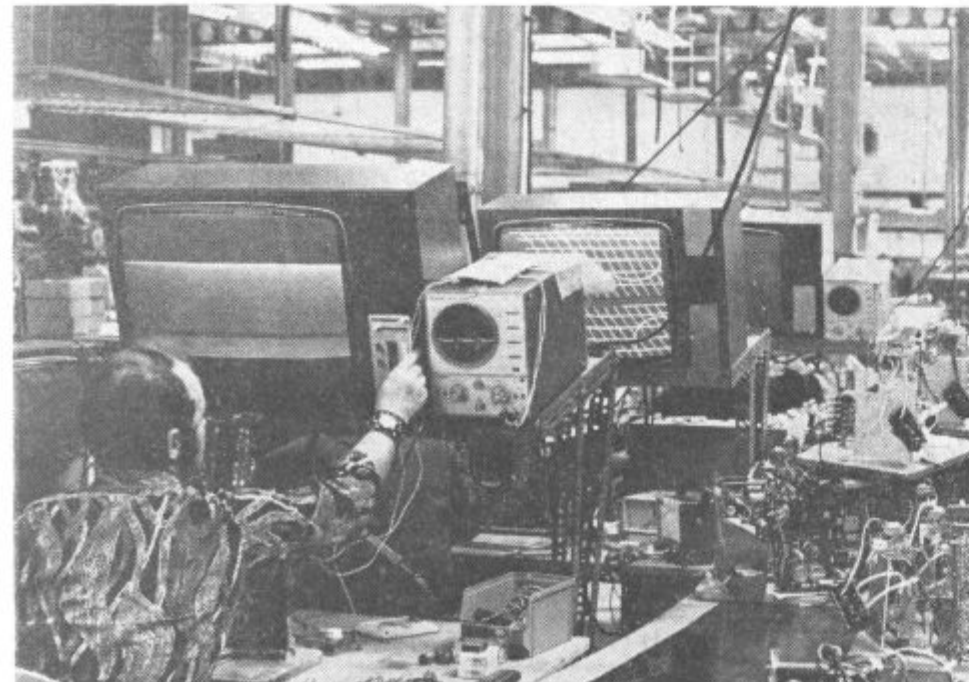
nikov v evidenco in odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o pospeševanju živinoreje v občini. Ob koncu so še potrdili področni gozdnogospodarski načrt za obdobje 1971—1980 ter sprejeli predloge komisije za volitve in imenovanja.

SPOMINSKI OBELEŽJI V MISLINJI

Na dan borca, 4. julija so v Mislinji imeli osrednjo slovesnost. Občinski odbor ZVB NOV Slovenj Gradec je ob tej priložnosti odkril spominski ploščič prvoborcema Mislinjske doline Zdravku

Cebularju-Rudiju in Ernestu Prevolniku-Milošu. Bila sta borca I. Pohorskega bataljona in sta padla 8. januarja 1943 na Osankarici. Slovesnosti sta prisostvovali še materi obeh padlih

borcev, prav tako pa še preživela borca I. Pohorskega bataljona Boris Čizmek-Bor, ki je odkril spominsko ploščo na Cebularjevi domačiji in Jože Puvovnik-Volan.

Bil je le še delček besede in njegova pest bi se spustila na njeno glavo. Ko je že mislila, da je vse izgubljeno, sta odjeknila dva strela iz pištole.

Kdo je streljal, od kod in zakaj, ni vedela, niti ni mogla ugotoviti. Za to ni imela časa. Kdor je streljal, je moral biti njen prijatelj. Videla je, kako je razbojnik spustil roko, kako je zakričal in se prijel za ranjeno roko. Njegov obraz pa je razodeval, da se zelo boji in da ga je strah. Kakor, da bi oba zamenjala položaj; tisto, kar so malo prej kazale njene oči, njen obraz, namreč strah in grozo, to je sedaj videla na obrazu tega kriminalca.

Verjetno, da je bil on vajen takšnih situacij. Sklonil se je, jo prijel in se z njenim telesom zakril pred morebitnimi novimi streli. Hitro je pogledala na tisto stran, od koder so se zaslišali

strelji, v smeri proti leseni ograji. Ko ni tu opazila ničesar, se je obrnila na drugo stran. Videla je, kako je povzdignil obrvi in kakšna groza je na njegovem licu.

Vedela ni niti sama, kako se je v tem trenutku znašla. Instinktivno je odskočila stran, da bi se izmaknila njegovim pestem. Z obraza mu je brala, da ga roka zelo boli.

Toda moral je biti strahopetec. Njegove oči so še nekaj časa gledale v tisto smer, tedaj je pa polglasno zašepetal, tako da ga je slišala tudi Ava:

— Policija!

To je bila rešitev, katere se ni niti zavedala. Ko se je ozrla v tisto smer, kamor je gledal, je zagledala policajja, ki je prihajal s severne strani nabrežja in se hitro bližal. V roki je držal revolver, iz katerega je verjetno streljal.

Na tistem je že izrekla priznanje temu človeku, ki je iz tako velike razdalje tako točno streljal. Pripravljala se je že, da se mu zahvali. On ji je rešil življenje, v to ni sumila. Ko je kriminallec zašepetal besedico »policija«, je bilo kakor da je pozabil nanjo. Prestrašen jo je ucvrl proti oglu, kjer je dejal, da ga čaka avtomobil. Pričakovala je, da bo zaslišala še nekaj streljav in videla, kako se bo kriminallec zrušil na zemljo s prestreljenimi nogami.

Žal se to ni zgodilo. Ko se je policist povsem približal, je kriminallec že izgubil in kmalu je zaslišala brnenje avtomobila, ki se je oddaljeval.

Stala je neodločna in naenkrat je začutila roko na svoji rami. Občutila je, da drži ta roka čvrsto njeno ramo na istem mestu, kot jo je prej držal kriminallec.

— Ptička, dajte mi o-

rožje! Povedali mi boste, kdo je ta vaš »prijateljček«! Ušel je, toda mi ga bomo že našli, je zaslišala naenkrat policajeve besede, ki je stal zraven nje.

Od presenečenja je razširila oči. Pričakovala je nekaj povsem drugega. Sele sedaj je dojela, da policaj misli, da je prijateljica tega tipa.

— Dajte mi orožje! je zavpil policaj precej ostro in zagrabil s roko njeno torbico ter gledal raztreseno vsebino, ki je ležala kaka dva koraka od obeh.

— Zakaj ste streljali? Ali je bil to kakšen osebni obračun? Od kod imate pištolo? Ali imate dovoljenje, da jo smete nositi?

Gledala ga je vse bolj in bolj presenečena. Ni in ni mogla razumeti, da jo meče v isto vrečo z razbojnikom.

— Torej, kje imate pištolo? se je zadržal na njo, se sklonil in pobral vse-

OBRAČUN

bino njene torbice. Svojo službeno pištolo je spravil v torbico za pasom.

— Pa, saj ste vi streljali, vi...

Posmehljivo jo je pogledal in začel preiskovati njene žepce. Vse bolj in bolj je bil presenečen, ko ni nikjer našel pištole.

— Ne, odvrnila je ni, pa tudi izročila mu je ni, je govoril sam zase policaj, toda toliko glasno, da ga je tudi sama lahko slišala. Ni mu šlo v glavo, da bi nekdo streljal in tudi ona ni mogla dojeti tega. Strelji so se slišali izza ograje, ji je naenkrat zablišnilo v glavi. Začudila se je, da je sploh lahko pomislila, da bi mogel streljati s take oddaljenosti policaj.

— Jaz nisem streljala, sploh nimam orožja, mu je mirno, toda energično odgovorila, razumeva joč, da jo je policaj pov-

sem upravičeno spraševal, kdo je streljal.

Policaj jo je resno pogledal. V njegovih očeh je videla, da ji ne verjame. Ko je pobral njene stvari in torbico, jo je zadržal pri sebi. Nato jo je odpeljal s seboj, ne da bi še kaj spregovoril. Stopila je v neko telefonsko govornico in kmalu je prispel policijski avtomobil.

Odpeljali so jo. Policaj je v avtomobilu nekajkrat ponovil svoje vprašanje, in opazila je, da ji ne verjame.

— To boste objasnili že v policijski postaji, ji je končno dejal, ko je sprevidel, da ne bo od nje izvedel ničesar. Avtomobil je dirjal s precejšnjo hitrostjo. Kmalu so bili v veliki stavbi. Znašla se je v veliki sobi, v kateri je bučalo kot v čebeljnjem panju in v kateri je bilo nekaj miz s telefoni. Za mizami so sedeli policajji-preiskovalci, nasproti

njim pa razni tipi, večinoma z zvezanimi rokami.

Vedela je, da je v eni od postaj newyorške policije. Enkrat je bila namreč že povsem slučajno v eni izmed policijskih postaj.

V prvem trenutku je zastala, presenečena, ne vedoč, kaj se ji je pripetilo, ko niti ni imela časa za premišljevanje, da bi lahko še enkrat premislila vse, kar se je zgodilo v tako kratkem času. Porinili so jo na stoli nasproti nekega policajja — preiskovalca, medtem ko je policaj, ki jo je pripeljal, izčrpno poročal o tem, kaj se je zgodilo. Policaj je podčrtil, da je ravno ona streljala na nekega možakarja, ki je ušel.

Šele sedaj je zvedela, da je temu policaju, za katerega je najprej mislila, da je on streljal in preganjal gangsterja, ime Paul. Začela je pripove-

dovati tisto, kar je vedela, govorila je počasi in opisovala dogodek zelo podrobno. Preiskovalec jo je gledal z ironičnim nasmeškom, tako tako da je razumela, da ji ne verjame in da sumi, da laže. Naenkrat je udaril s pestjo po mizi in zvišal glas. To jo je razjezilo.

— Obnašate se neko-rektno, je sedaj povzdignila glas tudi Ava. — Če boste zasliševanje tako nadaljevali, vam sploh ne bom odgovarjala. Zahtevala bom drugega preiskovalca...

Po teh njenih besedah je zavladala v sobi popolna tišina. Mimo tega je bila ona edina ženska, ki so jo zasliševali. Ni bila prepričana, toda zazdela se ji je, da je zaslišala, kako so se odprla neka vrata in da je nekdo vstopil in se ustavil za njenim hrbtom. Ni se zmotila.

DALJE PRIHODNJIČ

Ponosni na pridobitve

Med nedeljskim praznovanjem v Vinski gori smo se pogovarjali tudi z nekaterimi občani ter jih povprašali, kaj so s šolo, gasilskim domom, cestami, vodovodi... pridobili. Prav gotovo je največja pridobitev kraja novo šolsko poslopje. Zato smo najprej poiskali upravitelja šole Mirka Lešnika, nekaj besed je povedal predsednik krajevne skupnosti Ivan Košan, o novem gasilskem domu pa smo se pogovarjali s predsednikom gasilskega društva Vinska gora Emilom Glušičem.

MIRKO LEŠNIK, upravitelj: Nova šola, ki leži kot bonbonček v tej lepi dolini, je velika pridobitev za vse: otroke, učitelje in starše. Prvo šolo je naš kraj dobil leta 1870. Imela je samo eno učilnico. Čez nekaj let je bil sezidan še en razred in takšna je bila šola vse do današnjih dni. Tu bodo pogoji za delo in učenje seveda popolnoma drugačni kot so bili doslej. Šola ima štiri velike sončne učilnice, moderno kuhinjo, ozvočenje, centralno ogrevanje, seveda je tudi oprema nova. Zlasti velika pridobitev pa je vrtec, ki je v sklopu šole. Tega doslej nismo imeli. Devetnajst let že poučujemo v tem kraju in prav toliko časa sem hrepenel po lepi sodobni zgradbi.

Ko danes stoji pred mano, ne morem najti besed, da bi se zahvalil vsem tistim, ki so pripomogli, da bodo otroci našega kraja v jeseni vstopili v novo šolsko zgradbo.

IVAN KOŠAN, predsednik krajevne skupnosti: Naši kraji imajo danes popolnoma novo podobo. Asfaltirali smo prek šest kilometrov cest, v lastni režiji smo prevlekli z asfaltem še tri krajše odseke: dovoz

do združnega doma, cesto v Spodnji Crnavi in odsek do gasilskega doma. S peskom smo posuli tudi vse ceste v krajevni skupnosti. V veliko hiš je pritekla voda, največja vodovoda pa smo potegnili v Janškovem sedlu in Lipju. Pri vseh akcijah so občani marljivo pomagali z udarniškim delom pa tudi seveda s samoprispevkom. Da pa vse to imamo, ni samo naša zasluga, ampak tudi tistih, ki so nam denarno pomagali oziroma obljubili pomoč. Tu moram zlasti omeniti občinsko skupščino Zalec, Cestno komunalno podjetje Zalec, Gozdno gospodarstvo obrat Zalec, Rudnik Velenje, KOC Velenje, ERO Velenje in tovarno gospodinjske opreme Gorenje Velenje.

EMIL GLUŠIČ, predsednik gasilskega društva: Današnji dan bo ostal zapisan v zgodovini gasilcev našega kraja, saj smo dobili nov gasilski dom ali kot ga bomo imenovali NAS DOM. Čeprav so mogoče nekateri mislili, da nam ga do občinskega praznika ne bo uspelo sezidati, so bile naše želje nepremagljive, sklep trden in kljub pomanjkanju denarja je dom, kakršnega lahko vidite, danes zgrajen. Poudariti moram, da so nam bili glavna pomoč, da smo težko pričakovani dom dobili, občani kraja, požrtvovalni botri, ki so prispevali veliko denarja. Omeniti moram tudi naše požrtvovalne gasilce, ki so opravili največ

prostovoljnega dela ter zelo lepo uredili okolico. Skratka, z eno besedo: zgradili smo si nov dom, ki bo v ponos občanom našega kraja.

Če bi povprašali še druge prebivalce, bi verjetno z enakim ponosom govorili o svojem »novem« kraju. Povedali pa bi gotovo tudi, da imajo še precej stvari za narediti. Radi bi napeljali telefon v Lipje in Lopatnik, uredili avtobusni postaji, začeli pa bodo tudi graditi lovsko planiški dom na Lopatniku.

profil

STANKO KRAJNC

Ceprav so že počitnice, nekateri srednješolci še niso začeli brezskrbnega počitniškega življenja. Mnogi so obdržali še stik s šolo, saj morajo v teh prvih poletnih tednih opravljati še obvezno počitniško prakso. Ali so prišli vsi v takšno delovno organizacijo in na takšno delovno mesto, da se bodo lahko kaj koristnega naučili? V tovarni Fero-Gorenje v Slovenj Gradcu sem naletel na praktika STANKA KRAJNCA, dijaka tretjega letnika ekonomske šole.

• Si zadovoljen s prakso?

Sem. Opravljam jo po programu, ki ga je napravila šola. V prvem tednu sem se v glavnem seznanjal z organiziranostjo podjetja, zdaj pa opravljam administrativne posle. Slišal sem da bom kot praktikant dobil tudi plačo. Menda bo ta znašala 500 dinarjev.

• Kako boš ta denar porabil? Boš odšel morda kam na počitnice?

Počitnice bom preživel kar doma, na kmetiji ter

pomagal staršem pri kmečkem opravilu. V Slovenj Gradec sem namreč prišel iz Ožbolta. Čeprav sem se v osnovni šoli rad učil, nisem nameraval naprej v šolo. Mislim sem, da bom ostal doma na kmetiji. Na prigovarjanje mojih učiteljev in sorodnikov pa sem se potem le odločil ter se vpisal na ekonomsko šolo v Slovenj Gradcu.

• Ti je zdaj, ko si tako rekoč že maturant, žal?

Po osmem razredu, ki sem ga napravil z odličnim uspehom, mi je bilo vseeno — ali ostanem doma ali pa grem naprej v šolo. Zdaj pa na kmetiji ne bi več ostal.

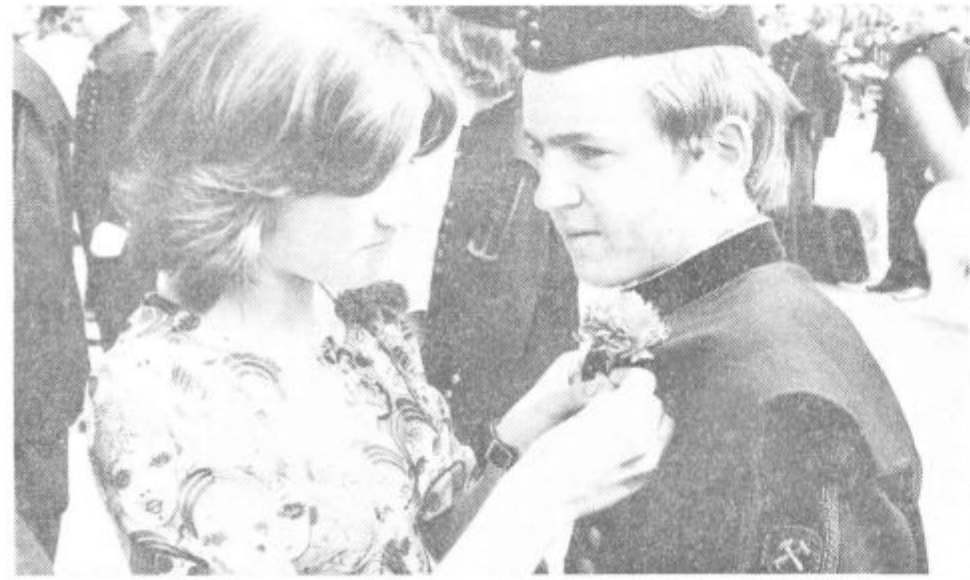
• Se boš po končani ekonomski šoli takoj zaposlil?

Zelo rad bi šolanje nadaljeval in se vpisal na višjo ekonomsko šolo v Mariboru. To bom storil le v primeru, če bom dobil študentsko pomoč.

Se eno leto loči Stanka od dneva ko bo postal ekonomski tehnik. Verjamemo mu, da je to le še stvar časa, saj se rad in pridno uč.

Prav zaradi tega smo prepričani, da bo Stanko dobil študentsko pomoč in odšel naprej v šolo. Saj vedno poudarjamo, da kadre potrebujemo!

**Naš čas
kupite
v trafiki
pri izhodu
iz novega
jaška**

RUDARSKO SLAVJE — O prazniku velenjskih rudarjev smo prejšnji teden podrobno pisali. Danes pa rudarsko slavje prikazujemo še v slikah. Po ulicah Velenja je 3. julija krenil velik sprevod v katerem so bili rudarji v svečanih oblačilih, godbi, športniki in drugi. Na kofalkališču pa je bila osrednja slovesnost, ki se jo je udeležil tudi Frane Leskošek-Luka (druga fotografija). Po priložnostnem govoru so absolventi rudarske šole skočili čez razpeto kožo, popili vrček piva in s tem dokazali, da so sposobni za rudarjenje. Dekleta pa so jim v znak ljubezni pripela rdeče nageljne.

Vaši prispevki za

Luknje na cesti proti Šoštanju

V Našem času, ki je izšel 29. junija, ste na zadnji strani objavili sestavek pod naslovom: »Pritožbe so kri-

vične — pravijo v komunali«. Zdi se mi, da vsi, ki hodimo in se vozimo po stari asfaltirani cesti iz Prelog

do Šoštanja, ne moremo sprejeti opravičila s strani komunale. Od križišča ce ste pri Novem jašku v Prelogah pa tja do sredine vasi Družmirje je cestišče stare ceste nemogoče. V njem je toliko globokih lukenj, da se jih vozniki ne morejo več izogibati. Mnogo nas je še, ki to cesto vsak dan rabimo. Če bi hoteli asfalt na cesti popraviti, ne bi rabili več kot tovornjak asfaltne mase. Zato apeliramo na merodajne, da cesto od Prelog do Družmirja čimprej popravijo.

J. Medved
Preloge 27

KDAJ ASFALT SKOZI PODGORO IN PODVIN?

Prebivalci Podgore že dolgo čakamo na asfaltirano cesto skozi Podgoro in Podvin. Stalno so nam obljubljali in tudi v Saleškem rudarju je najmanj trikrat pisalo: »Letos je na vrsti ta cesta«, »Spomladi tudi v Podgori asfalt«. Vendar do danes še z asfaltom ni nič.

Marca leta 1970 so pobirali denar za komunalno ureditev vasi, pa od tega denarja nimamo nič. V prepričanju, da bodo cesto res popravili, so občani poleg samoprispevka, ki ga plačujemo že nekaj let, vpisovali prispevek za popravilo in asfaltiranje ceste. Zato u-

pravično vprašujem za kaj se je porabil ta denar, kaj se je naredilo in kje?

Ko je pred leti sedem vaščanov Podgore gradilo vodovod, jim nihče ni pomagal. Zgradili so ga brez občinske pomoči, z lastnim denarjem in iz vodnjaka, ki nima nobene povezave z vodovodnim omrežjem Smartnega ob Paki. Velenjska občina pa ne zmore asfaltirati pet kilometrov ceste, ki je zelo slaba.

Srečko Zajko
Podgora 30

Naš kozmetični salon

Velenje ne bi bilo mesto, če ne bi imelo raznih salonov in salončkov, med njimi tudi kozmetičnega. Letega smo se urejenosti želje Velenjčanke nadvse veselile. Za lepši izgled nimamo pomislekov, četudi je treba izveliči iz denarnice »zelenčka« ali »rjavčka«.

Vsak pogled v ogledalu mi je pričal o nujnem obisku pri kozmetičarki, pa sem jo mahnila v tukajšnji kozmetični salon. Za naslednji dan sem se dogovorila za čiščenje mozoljev in drugih kožnih zajedalcev na obrazu. Nasmejana sem prišla ob dogovorjeni uri. Po kamilični inhalaciji, ko je bila koža obraza mehka

in pripravljena za nadaljnjo nego, sem se sprostila na postelji, pokrili so me z rjuho, nato pa sem čakala kaj bo. Motil me je hrup iz predprostora, kjer je frizerski salon in glasno govorjenje otrok. Manjkalo je miru in tihe Bethovnovske skladbe nekje v ozadju, tako kot je običaj po mnogih tovrstnih salonih.

Na moje presenečenje je prišel kozmetičar, analiziral kožo obraza in pričel z delom. Na obraz mi je nanašal razne dobre, fine in najfinejše kremice, jih utiral v kožo, vmes povpraševal kje delam, živim in stanujem. Razložil mi je poglavje o kremah, da jih iz-

deluje sam in se zanje zanimajo Nemci in Holanci... To je bil moreč klepet, zdelo se mi je, da se mi koža kar ježi in končno sem komaj dojela besede: »Veste, zmenila se bova za datum, ko boste prišli na čiščenje zaprtih mozoljev. Danes vam bom dal na obraz kremo, ki se vam bo zelo podala. Morebiti bi si jo poskrbeli za naprej!«

Zaprlo mi je sopo, delo je bilo opravljeno in za 40 minut gladenja sem plačala 50 din. Hitro sem jo ucvrla na stanovanje, da sem si še pravi čas izmila z obrazno kremo z roza-vijoličastim nianso.

Torej lepote željne Velenjčanke kar v vrsto pred naš kozmetični salon, posebno tiste z mozolji!

J. I., Velenje

NA PLEŠIVCU OTROŠKO IGRIŠČE

Otroci iz Plešivca so ob koncu šolskega leta dobili lepo otroško igrišče. Na zboru volivcev so vaščan sklenili, da bodo v vasi uredili igrišče za otroke, otroci pa so začeli zbirati prostovoljne denarne prispevke. Zbrali so 2.100 dinarjev. Le nekaj je bilo takih vaščanov, ki so otroke odslovili. Nekaj denarja je prispevala tudi šola in krajevna skupnost. Velenjske gradbeno podjetje Vegrad pa je brezplačno pripeljal pesek. Otroci so po pouku in ob sobotah delali prostovoljno in zabetonirali temelje za gugalnici, vrtljak, drogove in plezala. Pomagali pa so jim tudi nekateri vaščani. Plešivski otroci so na igrišču naredili 160 prostovoljnih ur.

Prišel je trenutek, ko so otvorili novo otroško igrišče na Plešivcu. Solarji so za to priložnost pripravili lep spored. Ponagajalo pa jim je vreme in so morali nastopiti v dvorani. Prireditelj je vseeno uspela. Starši so si po otvoritvi ogledali še razstavo šolskih izdelkov. Zelo lepo je bil urejen kotiček z izdelki ročnodelškega krožka.

Plešivski otroci so vsem, ki so sodelovali pri ureditvi otroškega igrišča, lepo zahvaljujejo.

DIPLOME ABSTINENTOM

Trije dobitniki javnih priznanj in njihove žene

V soboto, 9. junija je bil v Postojni plenarni sestanek klubov zdravljenih alkoholikov SR Slovenije. Tega sestanka se je udeležilo skupaj s svojci 17 članov kluba zdravljenih alkoholikov iz Velenja.

To je bilo zanimivo strokovno srečanje klubov SR Slovenije, ki je utrdilo vezi med vsemi, ki se živo ukvarjajo s vprašanji alkoholizma. Na srečanju v Postojni se je še bolj povečala velika družina nekoč propadajočih, danes pa treznih, družbi potreb-

nih ljudi. Predsednik združenja klubov zdravljenih alkoholikov Slovenije dr. Janez Rugelj je najprej govoril o alkoholizmu pri nas, zatem pa so izročili diplome tistim članom, ki imajo že eno in triletno abstinenco. Kar trije člani iz velenjskega kluba zdravljenih alkoholikov so prejeli takšno javno priznanje.

VINSKA GORA PREROJENA

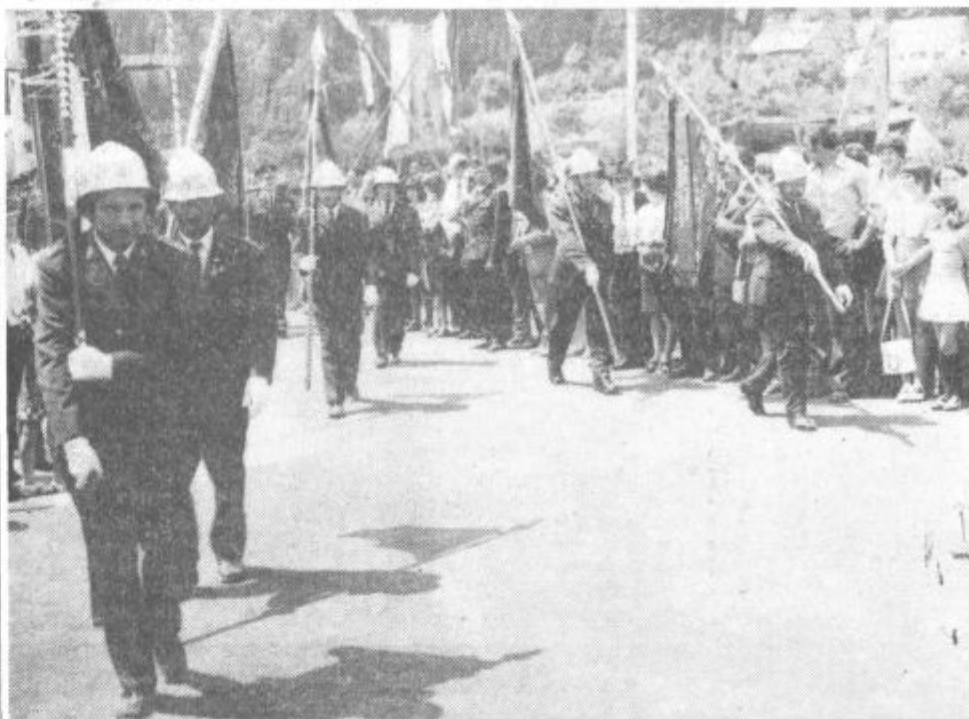
VINSKA GORA — 8. julija — V tem kraju je bila danes osrednja proslava ob letošnjem prazniku občine Žalec. Odprli so novo šolo in gasilski dom, namenu pa so predali tudi več cestnih odsekov in dva vodovoda.

Prebivalci so se na ta dogodek skrbno in vneto pripravljali. Ko je občinska skupščina pred dvema letoma sprejela sklep, da bo osrednja slovesnost ob prazniku v Vinski gori, so se ljudje v polni meri zavedali

analog in odgovornosti, ki so stale pred njimi. Takoj so napravili delovni program, ki je obsegal naslednje: asfaltirati in urediti krajevne ceste, napeljati vodovode, zgraditi nov gasilski dom in novo šolo, preurediti trgo-

vino, v Spodnji Črnovi napeljati telefon in obnoviti dvorano v zadružnem domu. Program je bil zelo obsežen, morda na prvi pogled neuresničljiv v tako kratkem času, vendar je bil razen trgovine v celoti izpolnjen. Toda tudi trgovino bodo v kratkem dobili.

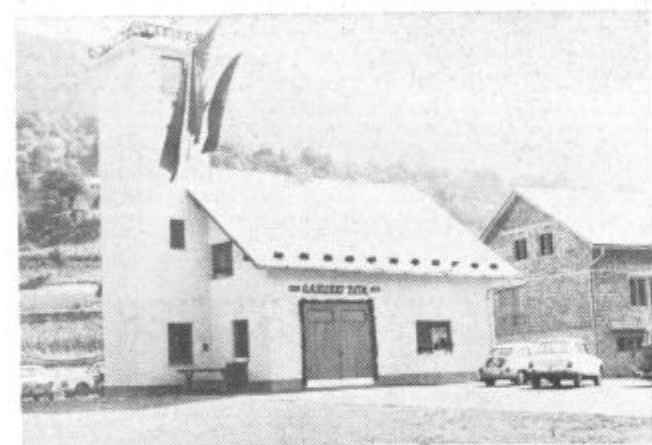
Tako obogatena je Vinska gora, ki ima nekaj več kot tisoč prebivalcev, pričakala svoj veliki dan. Kraj je imel v nedeljo nadvse svečano podobo. S številnimi mlaji, menda jih je bilo celo več kot šestdeset, so prebivalci pokazali, kako hvaležni so občinski skupščini ter delovnim organizacijam žalske in velenjske občine za pomoč, da je njihov kraj preroben. Redki so bili tisti domačini, ki so v nedeljo ostali doma. Vsi so odhiteli pred zadružni dom, kjer je najprej nastopila libojska godba na pihala, zatem pa se je začela svečana seja skupščine občine Žalec, ki so se je udeležili prvoborci, svojci padlih, odborniki, občani, republiški in zvezni poslanci ter drugi gosti. Slavnostni govor je imel predsednik žalske občine Joško Rozman. Najprej je spregovoril o boju delavskega razreda ter njegove avantgarde komunistične partije za izgraditev socializma, stabilizaciji, uresničevanju ustavnih dopolnil, nato pa je orisal gospodarski razvoj žalske občine, ki je po produktivnosti dela na zaposlenega na drugem mestu v celjski regiji, takoj za velenjsko občino. V zadnjem času se je v občini izredno izboljšala tudi likvidnost delovnih organizacij, pa tu-

Gasilske enote na proslavi v Vinski gori

Nova šola ...

... in gasilski dom

di kadrovska struktura zaposlenih, zlasti z visoko, višjo in srednjo izobrazbo. Lani so najhitrejši razvoj dosegle naslednje delovne organizacije: KK Hmezad, tekstilna tovarna Prebold in tovarna nogavic Polzela. Te so obenem tudi največje delovne organizacije v občini, saj predstavljajo skupaj 70 odstotkov vrednosti proizvodnje in prav toliko akumulacije celotnega gospodarstva. Kmetijstvo je lani doseglo 830 milijonov dinarjev celotnega dohodka, tekstilna tovarna Prebold 135 milijonov in tovarna nogavic Polzela 148 milijonov dinarjev. Ob koncu je žalski župan spregovoril še o pridobitvah revolucije. V zvezi s tem je dejal: »Pridobitve narodnoosvobodilne borbe in ljudske revolucije so trden temelj, na katerem gradimo našo novo družbo. Ta je socialistična, samoupravna in neuvrščena. Bratstvo in enotnost vseh jugoslovanskih narodov in narodnosti, ki je bila s krvjo tolikih borcev v skupnem boju ustvarjena, potrjena in zapečatenjena, je njena največja pridobitev. Zato je vedno tudi najbolj izpostavljena. Naša dolžnost je, da jo branimo kot zenico svojega očesa. Prenašanje revolucionarnih in borbenih tradicij na mlajše rodove je nadvse pomembna naloga. Zato naj bodo tudi v prihodnje vsa

praznovanja od dneva mladosti, dneva borcev, kmečkih uporov itd. samo ena izmed mnogih oblik, v katerih spominjamo mlade rodove na našo najnovejšo zgodovino. Vse to nam je potrebno za očuvanje naše države, obenem pa je to največje poročstvo vsem, ki se v svetu borijo za svojo svobodo.«

Po govoru predsednika žalske občine so podelili letošnje občinske nagrade in priznanja, ki so jih prejeli: krajevna skupnost Vinska gora za izredne uspehe in dosežke na področju komunalnega urejanja kraja in zadovoljevanja raznovrstnih potreb in interesov občanov; ZB NOV Griže in pionirski odred »Ivanke Uranjek« na osnovni šoli »Nade Cilenšek« v Grižah za tesno sodelovanje obeh organizacij ter za uspešno izvedene akcije, ki so največ prispevale k obujanju in prenašanju revolucionarnih tradicij na mlajše rodove, Karlu Kaču iz Žaleca in Zorki Godler iz Liboja ter pohištveni industriji »Garant« Polzela za uspešno prehojeno pot iz majhnega podjetja v razvito lesno industrijo ter za vidne dosežke na področju gospodarjenja, krepitve samoupravnih odnosov, zgledega sodelovanja s krajevnimi dejavniki in skupščino.

Po podelitvi nagrad in priznanj so razglasili Andraž

za kraj, kjer bo čez dve leti občinski praznik. Obenem so imenovali veččlanski odbor za pripravo praznika prihodnje leto v Taboru.

Med svečano sejo je delegacija ZB NOV občine položila venec na spomenik pred zadružnim domom.

Svečani seji je sledil nastop združenih pevskih zborov iz žalske občine. Se preden je predsednik Joško Rozman odprl nov gasilski dom, je predstavnik občinske gasilske zveze podelil predsedniku gasilskega društva Vinska Gora Emilu Glušiču in podpredsedniku tega društva Antonu Lesjaku republiški odlikovanji tretje stopnje, sedem gasilskih podčastnikov je bilo povišanih v podčastnike I. stopnje, 10 gasilcev in občanov pa je dobilo priznanja za vložen trud pri izgradnji doma. Po otvoritvi doma, so odprli novo šolo, pet cestnih odsekov ter dva vodovoda.

Za Vinsko goro je bilo letošnje leto resnično bogato in plodno. Kamnite, blatne in prašne ceste je prekrila več kot šest kilometrov dolga črna prevleka, v mnoge hiše je stekla voda, gasilci so dobili svoj hram, solarji pa lepo moderno poslopje. Ko je žalski predsednik predal namenu posamezne cestne odseke, je marsikateremu starejšemu občanu in materi stekla po obrazu solza. Solza zadovoljstva, veselja in hvale.

Mirna in skromna je sedela za pisalno mizo, ko sem vstopila. Njen obraz je bil zamišljen, in zdelo se mi je, da v svojih mislih neprestano melje kakšen nov pereč problem, ki ga mora rešiti. Veliko ljudi pozna Marijo Lešnik, njeno skromnost in vestnost pri delu. Vsakemu hoče in želi pomagati, vsak izmed tistih, ki pridejo k njej in potožijo

svoje probleme, je zanjo nov problem in življenjska zgodba zase.

»V moj poklic, ki ga opravljam, spada rejništvo, posvojitve otrok in varstvo nepopolne družine. Veliko je pri nas v občini tistih, ki so potrebni pomoči, ki jim je treba pomagati. In jaz pomagam otrokom. Otroci so tisti, ki velikokrat trpijo in čutijo posledice neurejene družine, sporov med ljudmi, ki bi si morali biti prijatelji, tovariši. Takemu otroku je treba in mu moramo pomagati. Kajti drugače se lahko zgubi in uniči svojo nadaljnjo življenjsko pot.«

Ko je Marija Lešnik tako pripovedovala o teh otrocih, o tem kako nekateri najdejo družine, ki jim nudijo prepotrebno ljubezen, je njen obraz bil prežet z milino in nežnostjo, ki jo ona čuti do teh otrok. Spoznala sem, da ne opravlja te službe samo zato, da pač nekaj dela, temveč se je temu delu posvetila z vso svojo osebnostjo in v njej res

živí ena izmed najbolj humanih misli — pomagati človeku in to otroku. Kajti otrok je tisti, ki bo nekoč odrasel, gradil naprej našo družbo in delal za bodočnost — otroke, ki bodo spet potrebni pomoči.

»Študirala sem izredno. Za tak študij je potrebno veliko samoodrekanja, veli-

Marija Lešnik

ko volje in potrpljenja. Velikokrat sem se morala za dalj časa odpovedati družini in celo otroku, če sem hotela študij dokončati. Toda, ko je bilo to enkrat za mano, ko sem se spet lahko posvetila družini sem bila vesela, da nisem klonila in vztrajala do konca. Tako sem dosegla svoj cilj: lahko sem bila z družino in lahko sem se posvetila poklicu, ki me veseli.«

Marija je vse to pripovedovala mirno in tiho. Njene besede so zvenele skromno,

čeprav bi lahko bila ponosna na vse svoje delo, s katerim je pomagala že pre mnogim otrokom, ki so bili tega potrebni. Med drugim sem jo v pogovoru tudi vprašala, kako jo ljudje sprejemajo in kaj vse doživi pri svojem delu.

»Veste, nekateri me kritizirajo, drugi me ne marajo

zaradi mojega poklica. Toda veliko več je takšnih, ki so mi hvaležni. Tako dobim velikokrat pošto, v kateri se mi zahvaljujejo, prihajajo k meni tudi sami in vedno rada z njimi poklepčtam. Čeprav je pri urejanju rejništva ali posvojitve ogromno dela že pri enem otroku, to vedno z veseljem opravljam, saj sem potem prepričana, da bo otrok prišel res v dobre roke. In od teh preprostih ljudi, ki prihajajo vsak dan k meni, sem se naučila že mnogo

vrlin, ki jih drugače ne bi nikoli spoznala ali vsaj ne znala ceniti.«

Da, verjetno se lahko od preprostih ljudi vsak človek veliko nauči. Tudi izkazovanje hvaležnosti, ki jo danes, v današnjem času tako pogrešamo, saj jo zna na lep in preprost način pokazati zelo malo število ljudi. Toda vsak ne uporablja tistega, ali pa noče uporabljati kar se nauči. Vendar je izjema med njimi Marija, saj se je od njih navzela tudi skromnosti in se mi zdi, da je včasih kar preveč skromna v zvezi s svojim delom in uspehi.

»Povedati tudi moram in hkrati tudi pohvaliti,« je nadaljevala Marija, »odnos očetov in njihovo skrb do otrok, ki je v zadnjih letih vidno napredovala. Saj nekateri očete, bodisi da je to v neurejenih družinah ali v drugačnih razmerah, skrbijo za svoje otroke bolj, kot nekateri matere.«

Torej Marija je pohvalila očete in če se je njihova skrb res toliko povečala v

zadnjih letih, mislim, da si to pohvalo tudi zaslužijo. Prav tako pa tudi vsi tisti ljudje, ki sprejmejo take otroke, ki so potrebni ljubezni in topllega doma kot svoje in jim nudijo vse tisto, kar pri svoji družini niso našli.

Marija je zaključila s pripovedovanjem svoje zgodbe, ki sem jo jaz prav na kratko opisala. Vendar pa se mi zdi, da je Marija s vsem srečnim vdano svoji službi in vsem, ki potrebujejo njeno pomoč in se pri njej oglašajo. Prav tako pa je verjetno tudi skrbna in ljubeča mati, saj ima vsak dan pred sabo probleme, kjer vidi, da mnogi otroci tega nimaajo in pogrešajo.

NAŠA ZNANKA

MLADI ATLETI ZA NAJVIŠJE NASLOVE

Atletski klub Velenje je bil prireditelj državnega prvenstva v atletiki za mlajše mladince, ki je bilo pod pokroviteljstvom trgoveškega podjetja ERA iz Velenja.

V dvodnevni borbi za najvišje naslove je sodelovalo več kot 150 mladih atletov iz vseh republik, razen Črne gore.

V pozdravnem govoru ob otvoritvi je predsednica AK Velenje Vera Zupančič izrazila zadovoljstvo, da je AZ zaupala organizacijo tako zahtevnega tekmovanja Velenčanom. Tekmovalcem je zaželela prijetno bivanje v Velenju ter, da bi v športni borbi dosegli čim boljše rezultate. Ob tej priliki se je zahvalila trgoveškemu podjetju ERI za pokroviteljstvo, ki je s tem pripomoglo, da je tekmovanje potekalo v pogojih, ki so primerni rangu državnega prvenstva.

Kjub dobrim pogojem za tekmovanje niso dosegli pomembnejših rezultatov. Izkazal se je Miki Prstec iz

Ptuja, ki je nastopil v štirih panogah in v treh (300 m, 300 m ovire in skoku v daljino) osvojil naslov državnega prvaka.

Od velenjskih atletov se je najbolje uvrstil Bojan Ojsteršek v hoji na 5 km na 3. mesto. Zvone Hižar je bil 4. v teku na 300 m ovire s časom 43,7. Franci Rošar je vrgel kopje 44,58 metra in zavzel 5. mesto. V teku na 1500 m ovire je Ivan Bizjak dosegel 7. mesto, Boris Režek pa je skočil v troskoku 11,64 m in se uvrstil na 11. mesto. Velenjčani so nastopili tudi v štafetah 4 x 100 m in 4 x 300 m ter dosegli 5. oziroma 6. mesto.

Delegat atletske zveze Jugoslavije Krunoslav Klaić je pohvalil dobro in usklajeno delo sodniškega zbora, ki je veliko pripomo-

ŠPORT ŠPORT

EDO HOJAN DRŽAVNI PRVAK

Na državnem prvenstvu za starejše mladince v Zagrebu je Velenjčan Edo Hojan v teku na 1500 m dosegel prvo mesto z rezultatom 4:00,3 in naslov državnega prvaka. Andreja Sverc pa je v Beogradu v tekmovanju za naslove državnih prvakov za mlajše mladinke dosegla v teku na 600 m 3. mesto s časom 1:43,0, kar je nov slovenski rekord za to kategorijo. V teku na 300 m je bila 6. z rezultatom 42,6.

TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ komisija za delovne odnose

razpisuje

na podlagi sklepov izvršnega odbora z dne 29. 3. 1973 prosto delovno mesto

VODJA FINANČNO RAČUNOVODSKEGA SEKTORJA

Za to delovno mesto se zahtevajo poleg splošnih pogojev še naslednji posebni pogoji

- visoka izobrazba ekonomske smeri ali višja izobrazba ekonomske ali sorodne smeri
- najmanj 5-letne delovne izkušnje na delovnih mestih v gospodarstvu
- ostali pogoji po Pravilniku o delovnih razmerjih

- 3 mizarske vajence
- 4 vajenke krojaške stroke

Pogoj — končana osnovna šola

Svoje pismene vloge z dokazili o strokovni usposobljenosti in delovnih izkušnjah ter spičevalo o končanem šolanju pošljite na naslov: Tovarna usnja Šoštanj, komisija za delovne odnose, 63325 Šoštanj.

Osebnostne dodatne informacije lahko dobite v kadrovski službi podjetja.

Razpis velja 15 dni po objavi v časopisu.

Tekmovalci med tekom na 3000 metrov

Cestitke najuspešnejšemu mladincu Mikiju Prstecu iz Ptuja

SPOMINI ŠPORTNIKA JAKOBA GROŠLA

Stirinajst dni pozneje smo imeli ponovno težavo s progno, tokrat ne po naši krivdi. V partizanskem maršu na 25 km v Ljubljani smo skupaj tekli Zekša, ing. Dobrovnik in jaz. Startali smo v najslabši skupini in smo kmalu prevzeli vodstvo. Slišali smo pripombo, da smo nakurili z lignitom. Vse je bilo prav, ko smo tekli po poljskih cestah, proga je bila posuta s papirnati trakovi. Na asfaltu je bilo vedno manj trakov — nekaj jih je verjetno odpihl veter, nekaj piš avtomobilov. Pri letališču v Polju smo sledi izgubili, vojaki so nas zavedli prav na letališče. Tam so se ljudje predajali pomladnemu soncu, nihče ni vedel, kje teče proga. Zavedli smo se druge ekipe, na letališču se nas je dosti nabralo. Končno so na nasprotni strani le izvedeli za pot; zasakali smo se, bili smo zadaj, ponovno smo se morali prebijati v vodstvo. Od drugih smo se toliko oddaljili, da jih nismo več videli. Na prvi vzpetini je Zekša zaostal: ne morem več. Vse

vzpone na Golovcu sem ga tiščal v hrbet, tudi po ravnini ni bilo nič boljše, le navzdol je šel tekel sam. Zdelo se mi je imenitno, da vodimo in bomo vsaj na cilj prišli prvi — čeprav ne kot končni zmagovalci.

Dolgi so bili kilometri Zekševih muk in stokanja, ustavljal se je že, vmes si je pomagal s svojo specialnostjo — hojo, z Dobrovnikom sva ga morala večkrat nagovarjati, naj še vztraja, češ saj bo kmalu cilj. Vmes me je še grizla misel na morebitno diskvalifikacijo zaradi zgrešene poti, kaj takega ob pogledu na Zekša sploh nisem smel izreči.

Veliko razočaranje nas je čakalo v Ljubljani; toliko smo se trudili, da prvi tečemo po Titovi cesti proti cilju, pri univerzi pa so nas ustavili, da moramo počakati, ker Titove ceste še niso zaprli za promet. Čakati smo morali približno deset minut. Res je, da so šteli čas do pomožnega cilja pri univerzi in dodali čas s preostale proge, toda nabrala se je vrsta ekip. Startali smo ponovno

v vrstnem redu prihoda v Ljubljano, toda na tolikanj izčrpanega Zekša je vplivalo tudi nepričakovano čakanje, zato smo se izgubili v skupini. Lep je bil tek po Titovi: za nami je bila dolga pot, nastopajoči mrak, svečana glasba. Organizatorji so mislili na gledalce, tek večje skupine je bil pač privlačnejši, kot bi bil prihod osamljene trojke.

Zelo sem se branil teči na državnem prvenstvu v partizanskem maršu v Kumrovcu dva tedna kasneje. Proga je res le kilometer daljša kot v Ljubljani, toda posamično tekmovanje je povsem drugačno kot ekipno v Ljubljani, kjer zavišiš od sotekmovalcev in lahko počivaš, če nisi ravno najslabši v ekipi. Pomislekom glede dolžine proge so se mi pridružile težave v gtežju. Noga mi je otekla in dva dni prej sploh nisem mogel teči. Uspelo je, da je oteklina izginila in sem le startal.

Bralecem moram pojasniti progo. Start in cilj sta pred rojstno hišo predsednika Tita.

Približno deset in pol kilometra poteka proga po cesti na hrvaški strani Sotle. Vmes so precejšnji vzponi. Preko mostu čez Sotlo pridejo tekmovalci v Slovenijo, kasneje se vračajo ponovno na Hrvaško. Tekači morajo med tekom premagati okrog 180 metrov višinske razlike; toliko sem izračunal po grafičnem prikazu navpičnega preseka proge, zdi pa se mi, da je višinska razlika še večja.

Po startu sem tekel zadržano, skrbela me je noga. Na uvrstitvi nisem mislil,raje sem se ob čudovitih, toda tudi pripekačem soncu razgledoval po slikoviti okolici. Cesta na hrvaški strani, takrat je bila še makadam, je vendar naredila svoje, ob prehodu v Slovenijo bi bil noge najraje zmočil v Sotli. Ko sem prehitel neutrudnega Laznika iz Trbovelj, sem resneje pomislil na tek. Predvideval sem, da je izmed Slovencev pred menoj le Koselj — sedaj pa se je že izplačalo potruditi.

Na prvi okrepični postaji, na 13. kilometru sem vzel kos limone, na 20. km sem se malo osvežil z vodo po četu. Nadomna sem občutil blizu prstov na desni nogi precejšen

kamen. Nisem občutil, da bi kamen počasi lezel proti prstom, torej imam raztrgane copate, sem pomislil. Bežno sem pogledal, odprtine nisem opazil; sklenil sem, da bom kar potrpel nekaj kilometrov, saj bi s sezuvanjem samo zapravil čas. Kazalo je vse do

Sedaj je bil že tudi čas, da se iznebim nadvse nadežnega kamna. Dobro, da se nisem sezul med tekom, bil je namreč žulj s strjeno krvjo. Kumrovec 71 štejem za svoj najuspešnejši tek doslej. Med 35 prispelimi na cilj, sem se uvrstil na 15. mesto, za Kostjem

bro, toda ob pogledu na tablo, ki je označevala 25. km, sem nekako otrdel. Na srečo me v času krize ni nihče prehitel; ko pa sem se zavedel, da se bliža cilj in ho dolga pot končana, sem jo od veselja ucvril. Ob cesti je bilo vedno več ljudi, stutil sem, da je cilj nekje v bližini; napisal, ki je ob našem odhodu označeval cilj, pa ni bilo nikjer. Pomislil sem na potegavščino organizatorjev, zato sem tekel, dokler me niso z vzklikanjem po kakih 40 metrih le ustavili. Napisal, ki je prej visel preko ceste, res ni bilo več, napisal na tleh pa v gneči nisem opazil, temnanj, ker sem gledal v zrak.

najuspešnejši slovenski predstavnik. Nestrpno sem pričakoval slovensko prvenstvo v atletiki v Mariboru. Nastopil sem v teku na 10.000 m. Upal sem, da bo vročina 30° C uničevalno vplivala na tekmece, vendar sem ji kasneje sam še bolj podlegel. Po startu sem se znašel v vodstvu. To je bilo tako nepričakovano, da nisem vedel kaj. Po dveh krogih sem se toliko oddaljil, da nisem več slišal zasledovalcev. Pri 1000 m sem jih počakal, v koloni se nisem znašel in sem vedno bolj zaostajal.

RADOST MLADOSTI

DALJE PRIHODNJIČ

Sporočamo žalostno vest, da je 4. 7. 1973 po devetletnem trpljenju umrla za neozdravljivo boleznijo naša ljuba hčerka in sestra

SLAVICA KOJC

v 22. letu starosti

Ob tej priložnosti se zahvalujemo osebu Doma oskrbovancev Novo Celje, posebno dr. Mirku Venguštu ter Mariji Kozlevčar in vsem, ki ste jo obiskovali ter ji kakorkoli pomagali lajšati bolečine v njeni neizmerni želji po življenju.

Prisrčna hvala sorodnikom in sosedom za pomoč, zlasti še družini Vrabič, Društvu telesnih invalidov Soštanj-Velenje in Zdravstvenemu domu Velenje. Zahvaljujemo se tudi guverniki Milošu Volku, Lojzki Zalezni in Mirku Zemljiču za ganljive poslovilne besede, kakor tudi vsem, ki ste jo tako številno spremljali na njeni zadnji poti, nam izrazili sožalje ter darovali številne vence in cvetje.

Zalujoči: mama, oče in brat

V Soštanju, 6. 7. 1973

ZAHVALA

Ob bridki izgubi dragega moža in očeta

ANTONA OBLIŠERJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga spremljali na zadnji poti, mu darovali vence in cvetje ter nam izrekli sožalje.

Posebna zahvala kolektivu rudnika, ribiškega društvu, godbi in pevčemu ter guverniku.

Zalujoči: žena Matilda, sin Emil, hčerki Majda in Marija

ZAHVALA

Ob bridki izgubi našega dragega strica

JOŽETA SKARLOVNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so nam v najtežjih trenutkih pomagali in vsem, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti ter mu darovali vence in cvetje in izrekli sožalje.

Zahvaljujemo se dr. Ivanu Zupanču in vsem zdravniškemu osebu bolnice Slovenj Gradec za pomoč. Posebna zahvala tudi duhovniku g. Kovaču za tolažilne besede.

Zalujoči: družina Bolha, Fani Doler in ostalo sorodstvo

Beograjski televizijski napovedovalec Mičo Orlović radovedno sprašuje tekmovalki, ki so se v Velenju potegovala za »idealno ženo Jugoslavije«. To pa je postala Beograjkanka Bojana Valčić-Simić (s šopkom na desni fotografiji).

V VELENJU IZBRALI IDEALNO ŽENO JUGOSLAVIJE

V petek in soboto je bilo v Velenju finalno tekmovanje za izbor idealne žene Jugoslavije. Za ta laskavi naslov se je potegovalo 10 predstavnic nežnega spola, ki so pokazale največ ženske spretnosti, umetnosti in znanja na polfinalnih tekmovanjih v Kladovu in Vukovaru.

Prvi dan tekmovanja, ki je bilo v restavraciji Jezero in na mini golf igrišču, so tekmovke najprej pokazale, kakšno je njihovo splošno znanje, nato je bilo na vrsti še pletenje in vezenje. V soboto dopoldan je sledilo kuhanje. Člani žirije so bili z njihovimi jedmi zelo zadovoljni, saj je bila miza zelo hitro prazna. Po aranžiranju cvetja so se tekmovke v soboto popoldne preselile na Golte, kjer so morale pokazati, kako dobro znajo pogrinjati mize. Zelo pa so se izkazale tudi v pripravljanju cocktailov.

Naslednji dan, v nedeljo zvečer, je bila na terasi restavracije Jezero sklepna prireditev. V programu so nastopili popularni pevci naše zabavne glasbe — Majda Sepe, Josipa Lisac, Nina Spirova ter Predrag Gokjović-Cune. Za smeh sta skrbeli Zika Zivulović-Serafim in prva dama našega humorja Nela Eržišnik. Da pa je vse teklo kot je treba, sta se potrudila

napovedovalca RTV Ljubljana Milanka Bavcon in RTV Beograd Miča Orlović.

Se bolj kot gledalci, so bile nestrpne tekmovke, katera se bo udeležila tekmovanja za izbor idealne žene sveta. Prvo mesto je osvojila Beograjkanka Bojana Valčić-Simić. Poleg šopka in lente z napisom idealna žena Jugoslavije, je prejela še diamantni prstan v vrednosti 5000 dinarjev, zmrzovavno skrinjo Gorenja in odejo Vutex. Druga je bila Natalija Rosović, tretja pa Antonija Omercelović.

Tekmovke so bile zelo navdušene nad gostoljubnostjo, ki so jo bile deležne v Velenju. Zelo pohvalno pa so se izrekle tudi o lepi urejenosti našega mesta. Zapisali smo si kratak intervju z njimi. Vsaka je odgovorila na eno vprašanje.

Anica Nikolić in Mirjana Nenковиć sta povedali, da jih je v Velenju najbolj prevzela moderna arhitektonska ureditev mesta in

organiziranost proizvodnje v tovarni Gorenje. Naglasili sta, da imajo finalistke skupaj 30 proizvodov Gorenja.

Bojana Valčić-Simić, kasnejša zmagovalka, je seveda poslala možu razglednico Velenja. Na njo je napisala: Lepo je kadar sva skupaj, vendar še lepše je, ko sem tukaj v lepem Velenju sama, brez tebe.

Liljana Keler je dobila vprašanje, katerega Velenjčana bi izbrala za najbolj simpatičnega, če bi se morala o tem odločiti. Dejala je, da bi se odločila za našega župana, saj pristranskega sprejema pri njemu tekmovke ne bodo dolgo pozabile.

Ena izmed tekmovk je povedala, da je z največjim strahom pričakovala aranžiranje cvetja. »Tako ko smo prišle v Velenje, sem opazila, da je to mesto cvetja. Povsod so lepo urejeni parki, cvetje na balkonih, lepe zelenice (na srečo ni opazila poti, ki si jih nekateri Velenjčani sami gradijo čez zelenice). Zato sem takoj spoznala, da imajo Velenjčani smisel za aranžiranje in si dejala, da se bom morala pri tej tekmovalni točki najbolj potruditi.«

Ob koncu je treba poudariti, da sta organizator letošnjega tekmovanja revija »Praktična žena« in soorganizator Tovarna gospodinjstvene opreme Gorenje Velenje v nedeljo pripravila resnično prijeten večer. Skoda je le, da obiskovalci

precej časa niso mogli dobiti pijače niti kaj za pojedsti. Mnogi so se zato bali, da jim plačana konsumacija ne bo prav nič koristila. Na srečo so po prvem delu programa natakarnjem beograjski organizatorji le dovolili znova sreči, do takrat pa je tešila ženo Josipa Lisac s svojo »Nevihto«.

Dopisujte
in
sodelujte

MALI GLOSI

• **ZA OSEMURNO VARNOSTVO** — dopoldne ali popoldne — sprejem otroka v Šestanju. Nastov vupravi lista.

• **OSEBNI AVTOMOBIL** »Skoda«, letnik 1967 — nov motor, ugodno prodam. Marjan Kogoj, Saleška 16, Velenje.

• **ZLATO ZAPESTNICO** z vgraviranim imenom Olga sem izgubila v okolici veleblagovnice NAMA. Najditelja prosim, da jo vrne proti nagradi. Nastov: Salek 18.

Izvršni odbor RUDARSKEGA ŠOLSKEGA CENTRA

razpisuje naslednja

prosta delovna mesta

1. PREDSTOJNIKA TEHNIŠKE RUDARSKE SOLE
2. PREDSTOJNIKA TEHNIŠKE ELEKTRO SOLE — jaki tok
3. PREDSTOJNIKA POKLICNE ELEKTRO SOLE — šibki tok
4. VODJO ENOTE ZA ODRASLE

Pogoji:

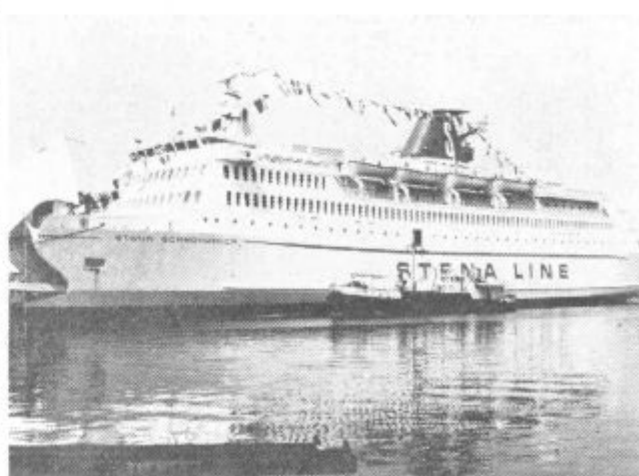
Kandidati za delovna mesta, navedena pod 1., 2. in 4. morajo izpolnjevati pogoje za učitelje srednjih šol, imeti morajo visoko izobrazbo in vsaj 5 let vzgojno-izobraževalne prakse.

Kandidati za delovno mesto, navedeno pod 3., morajo imeti najmanj višjo izobrazbo, izpolnjevati morajo pogoje za učitelje strokovnih predmetov v poklicnih šolah ter imeti vsaj 5 let vzgojno-izobraževalne prakse.

Vsi kandidati morajo poleg zgornjih pogojev izpolnjevati še posebne pogoje:

- biti morajo aktivni družbeno-politični delavci,
- imeti morajo moralno-politične kvalitete, potrebne za pedagoško, strokovno in idejno-politično vodstveno delo.

Kandidati naj se prijavijo komisiji v roku 15 dni po objavi razpisa z vsemi dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev.

• **ZACELA SE JE ŽETEV** — Na pšeničnih poljih kmetijskega kombinata Beograd so pred dnevi začeli žeti. Letos pričakujejo v vsej državi dobro žetev. Med številne probleme, ki jih vsako leto prinese s seboj čas žetve, spada letos med najvažnejše nizka odkupna cena. Strokovnjaki se boje možnosti, da bi pšenico uporabljali za živalsko hrano, ker je odkupna cena pšenice za 0,20 din manjša od odkupne cene koruze. • **TEODORAKIS KOMPONIRA SE ZA DVA NASA FILMA** — Znani grški skladatelj Mikis Teodorakis se mudi v Jugoslaviji, kjer si je ogledal film »Sutjeska«, za katerega je priredil glasbo. V Beogradu pa je Teodorakis s svojim orkestrom priredil zelo uspešen koncert in se pogovarjal z našim režiserjem Stoletom Arandjelovićem. Režiser in skladatelj sta se dogovorila za skladbo »Matchausen«, ki bo izvedena v celovečernem dokumentarcu »Smrt fašizmu, svoboda narodu«, s posebno pogodbo pa se je Teodorakis obvezal, da bo komponiral dve pesmi za film »Enainštirideseta«, ki ga bodo začeli snemati jeseni. Teodorakisove pesmi bo v filmu pela Olivera Katarina. Na srednji sliki so Stole Arandjelović, Olivera Katarina in Mikis Teodorakis s srečanja v Beogradu. • **NAJDRAZJA LADJA ZGRAJENA V KRALJEVICI** — V Kraljevici so predali švedski ladjedelniški družbi najdražjo ladjo, ki so jo kdajkoli izdelali v tej ladjedelnici. Potniška ladja »Stena Scandinavica« lahko sprejme 1700 potnikov in 250 avtomobilov. Ladja je dolga 225 m, široka pa 20 metrov.